

О. Лучинська

ІНФОРМАЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ ДЕРЖАВНО-ГРОМАДСЬКОЇ СПІВПРАЦІ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ПОШИРЕННЮ ВІЛ/СНІДУ В УКРАЇНІ

Охарактеризовано особливості інформаційного механізму державно-громадської співпраці у сфері протидії поширенню ВІЛ/СНІДу та наявні проблеми інформаційного забезпечення. Проаналізовано особливості інформаційного забезпечення державно-громадської співпраці в цій сфері та наявні проблеми в законодавстві. Запропоновано шляхи вдосконалення інформаційного механізму державно-громадської співпраці у сфері протидії поширенню ВІЛ/СНІДу.

Ключові слова: інформаційний механізм, державно-громадська співпраця, протидія поширенню ВІЛ/СНІДу.

Ефективне управління можливе лише за наявності ґрунтовної, всебічної, достовірної інформаційної бази. В Україні на сьогодні спостерігається криза, що увиразнила наявні проблеми державного управління, серед яких – недостатня відкритість влади та недостатній рівень комунікативного зв'язку між горизонтальними, вертикальними структурами та у вимірі “влада – громадськість”, відсутність чіткої та послідовної координації інформаційної діяльності як органів державної влади, так і інституцій громадянського суспільства.

Інформаційна та комунікативна діяльність є надзвичайно значущим напрямом розвитку політико-управлінського процесу. Якщо зорієнтуватися на діяльність у цій сфері органів державної влади в країнах ЄС, то необхідно наголосити на двох важливих тенденціях: 1) формування правил, які регулюють процес поширення органами влади політики інформації, відмінний від заангажованої, політизованої комунікації; 2) необхідність створення окремої структурної одиниці або певного механізму координації комунікативних зусиль органів влади, адже “неузгоджена політика несе високі ризики дублювання, неефективного витрачання коштів, низького рівня якості послуг, труднощів у досягненні цілей і, врешті-решт, зниження здатності управляти” [1].

Механізми державного управління протягом останніх десятиліть перебувають у сфері наукових інтересів багатьох учених. Наприклад, Р. Рудніцька, О. Сидорчук, О. Стельмах вважають, що механізм державного управління – це штучно створена складна система [2]. Щодо П. Надолішнього, то він переконаний, що механізм є природною системою; Л. Приходченко стверджує, що це засіб вирішення суперечностей явища чи процесу, послідовна реалізація дій, а О. Федорчак вбачає його у сукупності форм, методів та інструментів управління [3 – 5].

Також сучасні наукові публікації приділяють значну увагу висвітленню проблем взаємодії органів влади та інституцій громадянського суспільства. Так, теоретико-методологічні й прикладні аспекти зазначеної проблеми були закладені в дослідженнях педагогів, психологів, соціологів. Необхідно відзначити праці таких українських дослідників, як О. Безпалько, А. Бойко, І. Братусь, І. Зверева [6], якими було висвітлено теоретичні та практичні аспекти налагодження партнерства між різними державними та неурядовими організаціями. Аналізу сутності, змісту, принципів функціонування системи

соціального партнерства та соціального діалогу присвячені роботи Г. Семігіна, Т. Дешко. Г. Семігін акцентує увагу на тому, що взаємодія є найбільш дієвою умовою для досягнення стабільності та процвітання у суспільстві. Т. Дешко було розроблено рекомендації щодо побудови партнерських відносин з організаціями, які працюють у сфері профілактики ВІЛ/СНІДу [7].

Серед найбільш відомих вітчизняних науковців, у роботах яких висвітлюються окремі аспекти проблематики державного управління у сфері протидії ВІЛ/СНІДу, необхідно назвати таких учених: Є. Романенко [8], І. Хожило [9], О. Худоба [10], А. Якобчук [11] та інші. Учені актуалізували такі аспекти управління, як сучасний стан та необхідність внесення змін до законодавства України в досліджуваній сфері; аналіз ефективності державної політики щодо протидії поширенню ВІЛ/СНІДу в Україні та шляхи її вдосконалення. Але необхідно зазначити, що наявні наукові публікації є методично розрізненими, неузгодженими у своїх підходах до наукової проблеми та такими, що не мають єдиного понятійно-категоріального апарату. Водночас на сьогодні майже відсутні ґрунтовні дослідження інформаційного механізму взаємодії всіх суб'єктів державно-громадської співпраці у протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу.

Швидкі темпи поширення епідемії призводять до таких негативних наслідків: високого рівня смертності від СНІДу та незадовільного стану здоров'я громадян, що відображається в кількісних показниках, про що свідчить багато наукових та статистичних джерел. І хоч проблеми протидії поширенню ВІЛ/СНІДу в Україні поставлені в розряд першочергових у нашій країні, знизити рівень поширеності епідемії СНІДу так і не вдається. Тому виникає нагальна необхідність у зміні механізмів державної політики у сфері боротьби зі СНІДом, її моніторингу та визначенні ефективності, застосуванні державно-громадської співпраці, а також дієвості наявного інформаційного механізму державно-громадської співпраці в досліджуваній сфері [12].

Основною метою дослідження є вивчення інформаційного механізму державно-громадської співпраці у сфері протидії ВІЛ/СНІДу в Україні та визначення шляхів його вдосконалення.

Основними ознаками будь-якого механізму є “вбудованість” у регульовану систему та специфічний управлінський зміст функціонування [13]. Процес управління як сукупність процедур перетворення інформації є процесом інформаційного обміну. Фактично, формування, зберігання, передача, аналіз, використання інформації є головним продуктом управління, обмін інформацією “вбудований” у всі види управлінської діяльності. Отже, обов'язковим структурним компонентом будь-якого механізму управління є інформаційний.

Для України робота органів влади з інформацією, накопичення навичок поширення та презентації інформації, використання її для представництва інтересів, планування та прийняття рішень є важливим ресурсом узгодження політики, зокрема й у сфері протидії ВІЛ/СНІДу. Сучасний інформаційний механізм державно-громадської співпраці у сфері протидії поширенню ВІЛ/СНІДу в Україні доволі складний. Це обумовлено великою кількістю суб'єктів державно-громадської співпраці, які часто дублюють функції одне одного, а також недостатнім рівнем координації їх діяльності.

Ключовим чинником налагодження ефективної державно-громадської співпраці в системі державного управління сферою протидії поширенню ВІЛ/СНІДу є комплексний підхід до формування інформаційної активності всіх партнерів та забезпечення масштабної інформаційної діяльності, а також застосування єдиного структурованого

підходу до обробки інформаційного масиву, який створюється за результатами діяльності суб'єктів державно-громадської співпраці у сфері протидії ВІЛ/СНІДу.

Відповідно до Концепції Загальнодержавної цільової соціальної програми протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу на 2014 – 2018 рр. недостатній рівень поінформованості населення щодо виявлення ВІЛ-інфекції та шляхів запобігання інфікуванню, відсутність мотивації до безпечної поведінки і тестування на ВІЛ – є одним із перших факторів розвитку епідемії ВІЛ/СНІДу [14].

Інформаційне забезпечення взаємодії з громадськістю у системі державного управління сферою протидії поширенню ВІЛ/СНІДу передбачає запровадження ефективної системи комунікацій з метою забезпечення інформаційного супроводу діяльності всіх партнерів, формування єдиного інформаційного простору, який сприятиме вирішенню поставлених завдань сфери та покращенню державно-громадської співпраці, визначення оптимальних алгоритмів взаємодії з цільовими аудиторіями та також заходів, орієнтованих на попередження та усунення кризових ситуацій.

Інформаційне забезпечення державно-громадської співпраці у сфері протидії поширенню ВІЛ/СНІДу здійснюється на двох рівнях [15]:

1. Внутрішній комунікаційний рівень. На цьому рівні відбувається формування комунікативного середовища між усіма суб'єктами державно-громадської співпраці та відбувається їх взаємоузгодженість. Цей рівень охоплює всіх партнерів співпраці: державні органи влади, органи місцевого самоврядування, інституції громадянського суспільства, заклади системи охорони здоров'я, дорадчі органи при органах влади, міжнародні організації, які працюють у досліджуваній сфері.

2. Зовнішній рівень передбачає налагодження співпраці з мас-медіа як з найбільш дієвим інструментом формування громадської думки, інформаційну роботу з населенням загалом та цільовими групами зокрема.

Тип та подача інформації на кожному з цих рівнів дещо відрізняється. Так, внутрішній комунікаційний рівень потребує забезпечення оперативних та доступних каналів професійного спілкування, вузькопрофесійного підходу до інформаційного наповнення. На противагу йому, зовнішній комунікаційний рівень вимагає розуміння медіа-ринку, стилю та особливостей роботи ЗМІ, зокрема спеціалізованих, їх аудиторії, редакційної політики тощо. Внаслідок цього виникає необхідність у більш детальному аналізі актуальних потреб контактних аудиторій.

Активний розвиток системи моніторингу та оцінки (далі – МіО) у сфері протидії ВІЛ/СНІДу в Україні дав на сьогодні можливість зібрати величезний масив різноманітної інформації про перебіг епідемічного процесу на національному рівні та на рівні регіонів, про певні групи населення, їхню поведінку, потреби, обсяг наданих послуг, обсяг та структуру витрат на протидію епідемії тощо.

Моніторинг епідемії ВІЛ/СНІДу та відповіді на епідемію забезпечує необхідну інформаційну базу для аналізу та прогнозу ситуації, формування стратегічних цілей, розробки пріоритетів та визначення показників МіО на всіх рівнях. Без цієї інформації вкрай важко забезпечити успіх управлінських рішень та ефективність заходів, спрямованих на протидію поширенню ВІЛ/СНІДу серед загального населення та груп підвищеного ризику, лікування, догляд та підтримку людей, які живуть із ВІЛ.

До заходів, що сприяють налагодженню ефективного інформаційного забезпечення державно-громадського партнерства у сфері протидії поширенню ВІЛ/СНІДу, необхідно зарахувати: організацію та проведення конференцій, “круглих столів”,

семінарів, дискусій, публічних обговорень, опитування та анкетування зацікавлених аудиторій, проведення тематичних тренінгів, інформаційно-роз'яснювальної роботи, написання та розповсюдження актуальних прес-релізів, аналітичних статей, звернень, вивчення та узагальнення громадської думки (окремо серед цільових груп) із виокремленням найбільш важливих та актуальних питань, адвокатування цих пріоритетів в процесі взаємодії із засобами масової інформації, проведення моніторингу інформаційної активності партнерів, формування єдиної інформаційної політики у сфері протидії ВІЛ/СНІДу.

У сфері протидії ВІЛ/СНІДу накопичено значний обсяг даних як на національному, так і на місцевому рівнях. Обробка цих даних для отримання необхідної інформації, забезпечення доступу до інформації всіх зацікавлених сторін, особливо управлінців, які приймають рішення, потребують дедалі більших технічних можливостей, знань, навичок та часу спеціалістів і формують запит на підвищення якості підготовки стратегічної інформації [16].

Стратегічною інформацією у сфері ВІЛ/СНІДу є інформація, придатна для прийняття управлінських рішень, з'ясування глобальних питань у контексті планування заходів протидії ВІЛ/СНІДу, оцінки стану розвитку епідемії та ефективності впливу на неї. Стратегічна інформація є підґрунтям процесу управління, оскільки містить відомості, необхідні для оцінки ситуації та прийняття управлінського рішення [17].

Значення інформації у сфері ВІЛ/СНІДу важко переоцінити: вона дає можливість зрозуміти перебіг епідемії та вплив інтервенцій (або певних програм) на неї, відстежувати відповідні заходи (зокрема розширення масштабів послуг) сектору охорони здоров'я та інших секторів на епідемію, виявити проблемні місця і можливості для поліпшення ситуації. Стратегічна інформація надає, по-перше, інформацію про те, як змінюється епідемія, що або хто на це впливає, про фактори вразливості окремих груп населення; по-друге, обґрунтування дій, програм та втручань, які доцільно впровадити для пом'якшення наслідків впливу епідемії, по-третє, надає докази, необхідні політикам, управлінцям, тим, хто приймає рішення на різних рівнях відповіді на епідемію ВІЛ/СНІДу в Україні.

Відповідальність за систему, яка забезпечує збір, аналіз, осмислення та розповсюдження інформації несе держава. Проте інституції громадянського суспільства також повинні мати доступ і робити свій внесок у збір, аналіз і використання цієї інформації. Тому необхідно забезпечити поширення та обмін інформацією на всіх рівнях, між усіма суб'єктами державно-громадської співпраці у сфері протидії поширенню ВІЛ/СНІДу в Україні.

Необхідно зазначити, що збір та аналіз даних повинні спрямовуватися на створення такої інформації, яка матиме здатність бути використаною, у протилежному випадку – це втрата часу та ресурсів. Зміст та обсяг даних, що збираються, повинні не тільки відповідати на основні інформаційні потреби, а й забезпечувати здатність виробляти рішення. Наприклад, інформація у сфері соціальної підтримки, допомоги та лікування ВІЛ/СНІДу повідомляє про найбільш оптимальний варіант програми (вибираючи серед різних доступних опцій), показує ефективність в усьому каскаді послуг, визначає, чи буде досягнуто запланованих результатів, а якщо ні, то чому.

Інформаційний механізм у сфері протидії ВІЛ/СНІДу враховує шість основних компонентів, які відповідають глобальній структурі та рівням системи моніторингу та оцінки [18]:

1. Оцінка та планування – аналіз ситуації, аналіз відповіді, потреб учасників, аналіз ресурсів, план співробітництва.

2. Внесок – нормативно-законодавча база, бюджет, матеріально-технічні ресурси.

3. Процес – будь-яка діяльність, спрямована на виконання поставлених завдань (кількість навчених фахівців, проведених заходів, виготовлених/розповсюджених матеріалів тощо).

4. Результат – спектр і якість послуг, які надаються з метою досягнення результатів, та ступінь охоплення ними різних груп населення (кількість/відсоток охоплених).

5. Результати – зміни у знаннях, ставленні та поведінці, що впливають на здоров'я населення та поширення епідемії.

6. Вплив – значущі зміни у здоров'ї населення та економічній ситуації внаслідок ефективності заходів, спрямованих на протидію епідемії ВІЛ/СНІДу.

Для прикладу наведемо схему, яка показує послідовність внеску, процесу, результатів, наслідків та впливу, та описує необхідну для моніторингу та оцінки програми, проекту або втручання інформацію:

Стан епідемії та потреби у відповідь (чисельність населення, поширеність ВІЛ, чисельність груп ризику) → внесок (ресурси вкладені в програму: персонал, послуги, фінансування, інформація, управління) → процес (поточна діяльність і заходи: охоплення тестуванням, програмами догляду та підтримки) → результат і наслідки (досягнення цільових показників, коротко- та середньостроковий ефект, результат втручання: зміни поведінки та зміни у ставленні, зміни в тенденціях супутніх хвороб, підвищення рівня соціальної підтримки та охоплення послугами, безпосередні зміни стану здоров'я – зниження вірусного навантаження тощо) → вплив (у середньостроковій та довгостроковій перспективі кумулятивний ефект програм/втручань визначатиме зміни протягом довгого часу – зміни в тенденціях епідемії, соціальних нормах, зниження рівня смертності від СНІДу, посилення здатності громади протистояти епідемії ВІЛ, економічний вплив) [19].

Така схема є так званим “ланцюгом результатів”, де останній компонент впливає на перший, замикаючи ланцюг.

Для того, щоб інформація виконувала свою роль в управлінському процесі, вона повинна бути якісною, тобто давати правильне і найбільш повне уявлення про об'єкти або процеси і не містити помилок. Від того, наскільки інформація якісна за змістом, за часовим відображенням та можливістю аналізу, залежить правильність управлінського рішення. Оскільки стратегічна інформація отримується через обробку даних, якість стратегічної інформації залежить від якості цих даних. Неякісні дані можуть призвести до негативних наслідків реалізації програми, серед яких:

- зниження довіри до реалізації заходів програми та ослаблення її підтримки з боку зацікавлених сторін;

- збільшення витрат, пов'язаних з необхідністю вжиття певних корекційних або верифікаційних заходів;

- несвоєчасне або помилкове визначення гальмівних чинників та прогалин у процесі впровадження програми;

- ймовірність ухвалення некоректних рішень [20].

Якість даних – це категорія, яка виявляє міру придатності даних до аналізу та подальшого прогнозування ситуації/процесів на їх основі. Якщо якість даних низька, то і рішення, які приймаються на підставі таких даних, ймовірно, не відповідатимуть реальному стану справ. Якщо в межах кожної підсистеми збору даних є навіть незначна

частка неякісних даних, то під час їх об'єднання обсяг таких даних значно зростає. Тому оцінка якості даних є необхідним кроком для їх подальшого використання. У сфері ВІЛ/СНІДу до якості даних найчастіше застосовують шість основних критеріїв: точність (правильність), достовірність, чіткість, цілісність, повнота (та достатність), своєчасність, конфіденційність [21]. Детальніше про них див. у табл. 1.

Таблиця 1

Критерії якості даних як базис якості стратегічної інформації [22]

Критерій якості даних	Зміст	Приклади та коментарі
1	2	3
Точність (правильність)	Точність даних забезпечується: – шляхом зменшення кількості помилок (чинник упередженості під час проведення інтерв'ю, помилки під час перенесення інформації) до такого низького рівня, яким можна знехтувати; – якістю інструментів збору даних	Неоднозначне формулювання запитання в анкеті: – містить два або більше запитань, наприклад: <i>“Чи знаєте Ви, де у Вашому населеному пункті можна пройти тестування на ВІЛ та безкоштовно отримати презервативи?”</i> ; – використовується складна для розуміння термінологія, наприклад: <i>“Чи проводили Вам імуноферментний аналіз для тестування на ВІЛ?”</i> Помилки при перенесенні / введенні інформації
Достовірність	Дані оцінюють і збирають на основі системного підходу, всі дослідники використовують однакові процедури. Застосовуються стандартизовані інструменти збору даних. Передбачається перевірка даних із різних джерел на узгодженість. Дані залишаються точними із моменту їх збору до моменту надання звітності за ними. Дані, згенеровані програмою, захищено від умисних змін або маніпуляцій з політичних чи особистих мотивів	Охоплення клієнта послугами може розраховуватись дослідником по-різному – як охоплення мінімальним пакетом послуг або охоплення певною послугою. Звіт про кількість розданих інформаційних матеріалів може містити цифри, завищені волонтером, який їх роздавав
Чіткість	Дані детальні і достатні для відповіді на запитання	Наприклад, необхідно визначити частку жінок віком 15 – 24 роки, які є клієнтами програми та які пройшли тестування на ВІЛ за останні 12 місяців, серед усіх клієнтів програми. Для відповіді необхідно мати дані про кількість, стать і вік клієнтів, дату проходження тестування на ВІЛ (або факт такого тестування) за рік. Якщо чогось із цього переліку не вистачає, дані не можуть бути чіткими

Закінчення табл. 1

1	2	3
Повнота	Наявність інформації за всіма необхідними пунктами (нічого не пройшло повз увагу, нема прогалин). Дані дозволяють здійснювати необхідний аналіз (наприклад, дезагрегацію за статтю, віковими групами тощо). Дані формують динамічну картину	У звіті про проходження тестування на ВІЛ швидкими тестами відсутні дані за один місяць. Частина респондентів відмовились вказати свій вік та джерела доходів
Своєчасність	Дані є достатньою мірою актуальними, щоб керівництво могло використовувати їх у процесі прийняття рішень. Дані отримано у визначені терміни	Якщо дані про кількість людей, які потребують АРТ, не надано у визначений термін для їх аналізу, їх не буде враховано під час планування відповідних обсягів закупівель АРТ-препаратів
Конфіденційність	Клієнти впевнені, що їхні дані буде збережено відповідно до національних та/або міжнародних стандартів. Особисті дані не розголошуються без згоди особи, вживаються заходи для забезпечення їх нерозповсюдження (наприклад, зберігаються в заблокованих шафах, у захищених паролем файлах)	Клієнт надає згоду на обробку його персональних даних (підписує відповідний документ)

Необхідними чинниками ефективності інформаційного механізму державно-громадської співпраці у боротьбі із ВІЛ/СНІДом є:

- інформаційно-аналітичне забезпечення роботи всіх партнерів державно-громадської співпраці в даній сфері;
- оперативний обмін інформаційними меседжами між усіма партнерами задля об'єднання їх зусиль та координації діяльності;
- вільний доступ громадян до необхідної інформації, що стосується сфери протидії поширенню ВІЛ/СНІДу, до того ж ця інформація має бути достовірною, повною та об'єктивною;
- розробка та функціонування відповідних інформаційних ресурсів, які б забезпечили поінформованість населення в питаннях ВІЛ/СНІДу;
- налагодження системи моніторингу та використання відповідної інформації, а також створення баз її зберігання;
- прогнозування та аналітика;
- проведення ряду заходів із метою нейтралізації негативного впливу недостовірної, неповної та необ'єктивної інформації щодо ВІЛ/СНІДу [23].

З метою удосконалення інформаційного механізму державно-громадської співпраці у сфері ВІЛ/СНІДу необхідними є:

1. Розробка та просування ефективних інноваційних програмних підходів у боротьбі з ВІЛ/СНІДом в Україні.

2. Забезпечення вільного доступу всіх суб'єктів державно-громадської співпраці у сфері протидії ВІЛ/СНІДу до інформації, що ґрунтується на доказах.

3. Надання висококласної системи технічної підтримки з метою впровадження ефективних підходів у відповіді на епідемію ВІЛ/СНІДу.

На нашу думку, удосконаленню інформаційного механізму у сфері протидії ВІЛ/СНІДу сприятиме створення на базі Центру громадського здоров'я МОЗ України інформаційно-комунікаційного центру. Ця структура повинна займатися збором та обробкою основної та другорядної інформації, що поступатиме від державних установ, лікарень та громадських організацій, що залучені в систему протидії поширенню ВІЛ/СНІДу в Україні. Такий центр найбільше б відповідав вимогам, що ставить перед собою інформаційний механізм державного управління, а саме: доступності, достовірності та повноти всієї інформації як для ключових організацій, що залучені в профілактику та лікування хворих на ВІЛ – інфекцію, так і для пересічних громадян. На сьогодні не існує єдиного електронного ресурсу, який би повною мірою об'єднав у собі всі методичні та практичні напрацювання громадських організацій та державного сектору. Так чи інакше, спеціалістам доводиться чимало проводити часу в мережі Інтернет, щоб знайти необхідну інформацію, підтверджену провідними науковцями, а створення єдиної бази даних є нагальною потребою для ефективної та якісної роботи в системі профілактики та боротьби з ВІЛ/СНІДом. В умовах відкритості та прозорості, доступ громадян до інформації, щодо проблеми, можливість прийняти участь у громадських слуханнях, конференціях та інших комунікативних заходах дозволить не тільки привернути увагу громадськості до масштабів проблеми в Україні, але й залучити додаткові кошти на боротьбу з нею і, що найважливіше, кваліфіковані кадри та волонтерів.

Досвід європейських моделей, які ми намагаємося адаптувати та втілювати у державному управлінні, також передбачає створення відповідного наукового видання, де можна було б ознайомитися всім бажаним, а особливо науковцям та практикам, з найкращими науковими досягненнями та розробками, що втілюються не тільки закордоном, але й на теренах нашої держави. Адже на сьогодні таку інформацію ми одержуємо лише на конференціях міжнародного масштабу, чи на іноземних сайтах, купуючи її за власні кошти. Створення такого видання, назовемо його умовно “СНІД в Україні: проблеми та їх вирішення”, має враховувати не тільки медичні аспекти, але й державно-управлінські, соціальні, економічні, юридичні та інші аспекти життя людини та держави, статті та монографії сучасних науковців світу та України.

Від якісної, професійної та виваженої інформаційної політики, створення активного інформаційно-роз'яснювального компоненту з урахуванням усіх аспектів державно-громадської співпраці в даній сфері залежить адекватність, цілісність та ефективність сприйняття інформації, ефективна координація роботи всіх партнерів, виконання основних завдань державної політики, спрямованої на протидію ВІЛ/СНІДу.

Висновки

Проведене дослідження дає підстави стверджувати, що наявний інформаційний механізм у сфері протидії поширенню ВІЛ/СНІДу в Україні не враховує всіх проблем, що виникають на сучасному етапі боротьби зі СНІДом, та не забезпечує належної координації дій всіх суб'єктів державно-громадської співпраці у цій сфері. Окрім того, не має реальних механізмів для міжгалузевого співробітництва, горизонтального мережування (networking) та співпраці.

Удосконалення інформаційного механізму державно-громадської співпраці у сфері протидії поширенню ВІЛ/СНІДу в Україні дасть змогу об'єднати зусилля системи охорони здоров'я та громади у подоланні епідемії ВІЛ/СНІДу, допоможе здійснювати ефективну державну політику в згаданій сфері та залучати додаткові фінансові ресурси для забезпечення контролю над захворюванням, знизити рівень стигми та дискримінації в суспільстві по відношенню до ВІЛ-інфікованих людей, підвищити рівень обізнаності населення у питаннях профілактики, діагностики та лікування ВІЛ/СНІДу.

Належне інформаційне забезпечення взаємодії з громадськістю в системі державного управління сферою протидії поширенню ВІЛ/СНІДу не лише вводить у дію механізм партнерської взаємодії та прийняття ключових рішень, а й є засобом інформування населення, забезпечення широкого кола громадян відповідним інформаційним продуктом, що відображає як національну картину боротьби з епідемією, так і вплив міжнародної спільноти, сприяє узгодженості та ефективності політики у даній сфері.

Список використаної літератури

1. Sigma Paper № 35 [Текст] / Міхал Бен-Гера [та ін.]; [пер. з англ. Л. Сюйва-Льченко, О. Шаленко]. — К. : Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу, 2008. — С. 23.
2. Рудніцька Р. М. Механізми державного управління: сутність і зміст [Текст] / Р. М. Рудніцька, О. Г Сидорчук, О. М. Стельмах; за наук. ред. д. е. н., проф. М. Д. Лесечка, к. е. н., доц. А. О. Чемериса. — Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2005. — 28 с.
3. Надолішній П. І. Теорія та історія державного управління (Опорний конспект лекцій до навчальної дисципліни) [Текст] : навч. посіб. / П. Надолішній. — Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2006. — 126 с.
4. Приходченко Л. Сутність понять механізмів держави, державного управління та державного регулювання / Л. Приходченко // Актуальні проблеми державного управління [Текст] : зб. наук. пр. — Вип. 3 (35). — Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2008. — С. 61—68.
5. Федорчак О. Класифікація механізмів державного управління / О. Федорчак // Демократичне врядування [Електронний ресурс] : наук. вісн. — 2008. — Вип. 1. — Режим доступу : <http://www.lvivacademy.com/visnik/zmist.html>.
6. Організація партнерства у місцевих громадян [Текст] : метод. рек. для практиків соціальної сфери / Т. П. Басюк [та ін.]; заг. ред. І. Д. Зверева. — К. : Науковий світ, 2006. — 43 с.
7. Построение партнерства [Текст] : [метод. реком.] / под ред. Т. Дешко. — К. : Alliance, 2003. — 143 с.
8. Романенко Є. О. Державно-громадське партнерство як засіб формування державної політики / Є. О. Романенко // Місьцеве самоврядування – основа сталого розвитку України [Текст] : матер. 65 щоріч. Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (16 травня 2014 р., м. Київ) : у 2 т. Т. 2 / за наук. ред. Ю. В. Ковбасюка, К. О. Ващенко, С. В. Загороднюка. — К. : НАДУ, 2014. — 288 с.
9. Хожило І. І. Механізми координації національних зусиль у сфері профілактики ВІЛ/СНІДу : міжнародний досвід / І. І. Хожило // Менеджер [Текст]. — 2007. — № 4. — С. 27—30.
10. Худоба О. В. Удосконалення механізмів формування та реалізації державної політики у сфері протидії епідемії ВІЛ-інфекції/СНІДу та наркоманії в Україні (на прикладі Львівської області) [Текст] : дис... канд. наук : 25.00.02 / О. В. Худоба. — [Б. м. : б. в.], 2008.

11. Якобчук А. В. Періодизація національної нормативно-правової бази з питань протидії ВІЛ/СНІДу / А. В. Якобчук // Вісник соціальної гігієни та організації охорони здоров'я України [Текст]. — 2013. — № 1. — С. 35—37.
12. Худоба О. В. Удосконалення механізмів формування та реалізації державної політики у сфері протидії епідемії ВІЛ-інфекції/СНІДу та наркоманії в Україні...
13. Приходченко Л. Сутність понять механізмів держави, державного управління та державного регулювання... — С. 61—68.
14. Про схвалення Концепції Загальнодержавної цільової соціальної програми протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу на 2014 – 2018 рр. [Електронний ресурс] : Розпорядження Кабінету Міністрів України № 356-р від 13.05.2013 р. — Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/356-2013-%D1%80>.
15. Стратегія інформаційного розвитку Національної ради з питань протидії туберкульозу та ВІЛ-інфекції/СНІДу : ухвалена 25.07.2013 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://www.moz.gov.ua/ua/print/doc_tha_20140725_01.html.
16. Робота зі стратегічною інформацією у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу на регіональному рівні [Текст] : практ. посіб. — К. : ТОВ Поліграф плюс, 2015. — 120 с.
17. Там само. — 120 с.
18. Витяг з документа “Основи моніторингу та оцінки програм профілактики ВІЛ серед груп населення найвищого ризику інфікування”. — [Б. м. : б. в.], 2007. — С. 5.
19. Робота зі стратегічною інформацією у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу на регіональному рівні... — 120 с.
20. Там само. — 120 с.
21. Routine Data Quality Assessment Tool (RDQA). Guidelines For Implementation For HIV, TB, & Malaria Programs // The Global Fund to Fight Aids, Tuberculosis and Malaria, Office of the Global AIDS Coordinator, PEPFAR, USAID, WHO, UNAIDS, MEASURE Evaluation, July 30, 2008 [Electronic resource]. — Access mode : http://www.theglobalfund.org/documents/monitoring_evaluation/ME_RDQA_Guidelines_en.
22. Робота зі стратегічною інформацією у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу на регіональному рівні... — 120 с.
23. Стратегія інформаційного розвитку Національної ради з питань протидії туберкульозу та ВІЛ-інфекції/СНІДу..

Стаття надійшла до редакції 22.12.2016

Схвалена до друку редколегією 29.12.2016

O. Luchynska

INFORMATIONAL MECHANISM FOR PUBLIC-PRIVATE COOPERATION IN PREVENTING THE SPREAD OF HIV/AIDS IN UKRAINE

The article characterizes the peculiarities of the information mechanism for public-private cooperation in preventing the spread of HIV/AIDS and the existing problems of information provision. The peculiarities of information support for public-private cooperation in this area and the existing legislative problems are analyzed. The ways for improving the informational mechanism for public-private cooperation in preventing the spread of HIV/AIDS are suggested.

Key words: information mechanism, public-private cooperation, preventing HIV/AIDS.